

opusdei.org

Božanska nadahnuća

Godine 1931, Sveti Josemaria je napisao što se dogodilo jutra drugog listopada 1928 na Blagdan Anđela čuvara kada je prvi put “vidio“ Opus Dei.

31.10.2017.

Godine 1931. utemeljitelj Opusa Dei je napisao što se dogodilo tog jutra drugog listopada 1928. kada je uzmicao iz ulice Garcia de Paredes u Madridu: „Primio sam prosvjetljenje u svezi cijelog Posla dok sam čitao te papire. Duboko dirnut, kleknuo sam (bio sam sam u sobi, između

razgovora) i dao sam hvalu našem Gospodinu. Sjećam se sa srcem punim emocija zvonjave zvona crkve naše Gospe od Anđela... Stavio sam slobodne bilješke koje sam do tad skupljao u kakav-takav redoslijed.“
[1]

Svjetlo koje je Sveti Josemaria tog dana primio bio je ulazak Boga u povijest. Bog nastavlja djelovati u svijetu, hic et nunc (tada i sada), ovdje i sada u životu muškaraca i žena. Djelo je Opus Dei, operatio Dei. „Bog radi“ inzistirao je papa Benedikt XVI tijekom svog puta u Francuskoj, citirajući Evanđelje sv.Ivana. “Stoga se na ljudski posao sada gleda kao na specijalan oblik ljudske sličnosti Bogu kao načina na koji čovjek može djeliti Božju aktivnost kao stvoritelj svijeta.“ [2] Bog će uvijek nastaviti djelovati u svojoj Crkvi, preobražavajući svijet i preobraćajući duše. Kao što čitamo u četvrtoj Euharistijskoj molitvi, Duh

Sveti je poslan od Oca kroz Sina da donese svoj posao za upotpunjenje u svijetu: opus suum in mundo perficiens.

Primio sam prosvjetljenje oko sveg Djela. Cijeli Opus Dei je već bio prisutan 2. listopada 1928. iako će svjetlost primljena 14. veljače 1930. osnivača uvjeriti da su i žene također dio Djela. Dok juridičko rješenje za svećenike nije stiglo sve do 14. veljače 1943., 2. listopada svećenstvo je već bilo prisutno : sv. Josemaria je bio prvi svećenik Opusa Dei. Djelo je rođeno u crkvi i Bog je izabrao svećenika da ga osnuje.

Opus Dei je tu da proglasi univerzalni poziv ka svetosti i apostolatu, posvećujuća vrijednost profesionalnog posla obavljenog kako je moguće, kada je transformiran u molitvu i služenje drugima.

Duboko dirnut, kleknuo sam.
Reakcija sv. Josemarie odražava
njegovu vjeru. Kleknuti znači
prepoznati da sesuočava sa
Misterijem: realnosti koja je sveta i
stoga ne pripada nama. Ako je ovaj
vanjski čin u pridruženju sa
autentičnim unutarnjim stavom
manifestira oboje, i vjeru i poniznost.
Sve dolazi od Boga. On računa na naš
velikodušan odaziv, ali je On taj koji
je odabrao nas i koji nas prije svega
voli. Suočen sa Božjom dobrotom,
utemeljiteljevo srce se spontano
izlijeva kao čin zahvale: *Dao sam
zahvalu našem Gospodinu.*

U Novom Zavjetu klečati ili se ničice
rasprostrijeti označava poslušnost,
poštovanje.

Ovako je postupio gubavac kada je
susreo Krista i učenike u brodu,
nakon što je Isus smirio oluju. U tami
Gecemanija, naš Gospodin je, klečeći
na tvrdoj stijeni, sa ljubavlju

izgovorio Očevoj volji „da“. Isus kleči iz poniznosti svoje ljudske volje , ujedinen sa svojom božanskom voljom, sa fizičkim gestama čija simbolika ostaje vrijediti za sva vremena i kulture. Kao što je kardinal Ratzinger istaknuo, u ranim danima crkve đavao je prikazivan bez koljena, zato što on ne priznaje snagu Bogu: on ne zna kako voljeti. „Nemogućnost klečanja gleda se kao esencija dijaboličnosti“.

U suprotnosti s palim anđelima, mnoštvo anđela u nebu pjeva hvalu Bogu. Dana

2.listopada 1928., zvona crkve Naše Gospe od Anđela su vjerojatno zvali ljude da se okupe na Misi, ili jednostavno označavajući sate. Oglašavanjem zvona odzvanjala su u srcu sv.Josemarie tijekom cijelog života. Bilo je u njegovu srcu na blagdan svetih Anđela čuvara, tada je rođeno sjeme Djela.

Sa vizijom vjere, poslije primitka svjetla 2.listopada, utemeljitelj je vidio djelo u vremenu i prostoru. Što je vidio? Iznad svega ljude, jednog po jednog, mnoge duše, „Božje žene i muškarce koji uzeli Križ sa učenjem Krista na kraju svih ljudskih aktivnosti “. [4]

Prenoseći sjeme Opusa Dei je prije svega privlačenje duša k Bogu, k isusu Kristu. „Svatko tko ne shvaća da je Božje dijete je nesvjestan najdublje istine o sebi“. Kada djeluje, nedostaje mu dominiona i samosavlađivanja koje pronalazimo u onima koji vole našeg Gospodina iznad svega drugoga“ [5]

Božje dijete voli svijet rođenog dobrog od Božjih ruku i sve muškarce i žene. Ljudsko djelo je rođeno iz ljubavi; mudrost je znanost ljubavi; posvećujući posao je umjetnost, put ka Bogu. To je strastvena suradnja sa Bogom, koji

daje smisao životu i stoga pouzdanost i sigurnost jer nas Bog nikad neće ostaviti. Svatko od nas mora biti učitelj svetosti, čak i sa našim bijedama, i prenositi vjeru sa posvećenošću koja omogućuje tihom povjetarcu Duha Svetoga, Duhu Krista da djeluje.

Centar spasenja povijesti je Isus krist, pravi bog i pravi čovjek. Mi smo njegovi ljudi koji su pozvani na Euharistiju, da postanu Tijelo Kristovo. U Misi Crkva nudi Krista i nudi sebe i stoga Crkva postaje Tijelo Kristovo.

Ista je istina o Djelu, mala „porcija“ Crkve, kao što je sv. Josemaria volio govoriti. Duh Djela nas pobuđuje „služiti Crkvi i svim ljudima ne koristeći Crkvu“. [6] Svaki kršćanin sa njima nosi, da se tako izrazi, cijelu Crkvu, nebesko domaćinstvo, i svece. Svi sveci, svaki od njih su naši, od dobrog razbojnika do sv. Narcise,

žene iz Ekvadora koju je kanonizirao Benedikt XVI u listopadu 2008.

Na dan 2. listopada 1928. kada je sv. Josemaria „vidio“ svjetlo taman je završavao slavljenje Svete Mise za spas svijeta. Kroz pokajnički obred i mnoge druge molitve iz Kanona, pokazao je strast dobrog svećenika koji traži Božju volju, svoju želju da ima čisto srce. Tada još nije znao da će biti glasnik posvećenja u običnom životu, koji će podsjetiti tolike ljude u potrebi da se ponude Bogu duhovnim žrtvama prijatnih aroma, ujedinjenih sa Žrtvom Mise, centra i korijena unutarnjeg života. Misterija strasti, smrti, uskrnuća i uzašašća Krista, posjedenog sa desna strane Ocu, postala je sadašnjost.

Aktualizacija pashalne misterije, Krist nudi sebe pod prisutnošću kruha i vina, plodova zemlje, vina, i čovjekova rada. Kruh više nije kruh, to je Tijelo; vino je Krv. Isus je

stvrano i suštinski prisutan, sa svojim Tijelom, svojom Krvlju, svojom Dušom i Božanstvom. *Ecce Agnus Dei, ecce qui tollis peccata mundi. Nebo je došlo na zemlju, nebeska liturgija se predosjeća, svadbena večera Jaganjca, kao što Latinski obred ističe Beati qui ad cenam agni vocati sunt.* Sv. Josemaria je također čitao ove riječi koje se nalaze u Misalu blaženog IVANA XXIII *Corpus tuum, Domine, quod sumpsi, et Sanguis, quem potavi, adhaereat visceribus meis.* Tijelo i Krv Krista ispunja dušu dvadestšestogodišnjeg svećenika koji će „vidjeti“ Opus Dei.

Na dan 2. listopada 1928. sv. Josemaria je dao hvalu Bogu i započeo posao. *Stavio sam slobodne zabilješke na koje sam do tada pisao u neku vrstu redoslijeda.* Iako je kasnije pomislio, u svojoj poniznosti, da je bio spor u da slijedi božansku inspiraciju, sv. Josemaria je puno

radio i dobro. Opus Dei je stoga plod božanske inicijative i ljudske korespondencije, manifestacija Duha Svetog koji vodi i posvećuje ljude. Kao što je Drugi Vatikanski koncil inzistirao, [7] Bog želi da njegova Crkva ima obnovljenu svijest o univerzalnom pozivu na svetost, sa vjerom u Crkvu koja je posvećena povećanju svijeta iznutra, šireći svoju poruku sa njihovim životima.

Liturgijska svetkovina Svetih anđela Čuvara počela se slaviti u Španjolskoj i Francuskoj u petnaestom stoljeću. Godine 1670. papa Klement Xju je proširio na univerzalnu Crkvu, koja se slavi 2. listopada. Činjenica da je Bog želio da utemeljitelj vidi djelo na svetkovinu Svetih Anđela, za nas je zov Providnosti da nikad ne izgubimo nadnaravni pogled.

Puno je anđela na našem putu; čuvaju nas ispunjavajući Božje zapovijedi i uvijek blagoslivljajući

Njega, kao što Sveto pismo podsjeća u tekstovima koji su se čitali 1928. u liturgiji na Svetoj misi 2. listopada. [8]

Naši čini zahvala usmjereni su na Djevicu Mariju, prvo djelo Božje sudeći po izvrsnosti, kao što je sv. Ivan Pavao II govorio tijekom audijencije odobrenja u prvim danima svog pontifikata blaženom Alvaru del Portillu.

Pitajmo našu nebesku Majku da nas učini malima, poniznima, tako da možemo biti ispunjeni Bogom.

G.. Derville

Footnotes:

1. A. Vazquez de Prada, *The Founder of Opus Dei*, vol 1, Scepter 2001, p. 220.

2. Pope Benedict XVI, *Encounter with the World of Culture in the College*

des Bernardines in Paris, 12
September 2008; cf. Jn 5:17.

3. Joseph Ratzinger, *The Spirit of the Liturgy*, Part 4, ch. 2, p. 193.

4. A. Vazquez de Prada, *The Founder of Opus Dei*, vol 1, Scepter 2001, p. 288.

5. St. Josemaria, *Friends of God*, no. 26.

6. St. Josemaria, *Conversations*, no. 47.

7. Cf. *Lumen Gentium* no. 11.

8. Cf. *Ex* 23:20-23; *Ps* 91[90]:11-12; 103[102]:20-21.

.....